

ПРОТОКОЛ

№ 15

гр. Бургас, 05.02.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Галина Т. Канакиева

Членове: Петя Ив. П. Дакова
Даниел Н. Марков

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова
и прокурора Й. М. Г.

Сложи за разглеждане докладваното от Петя Ив. П. Дакова Наказателно дело за възобновяване № 20242000600001 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

За Апелативна прокуратура-Бургас, се явява прокурор Г..

Осъденото лице-искател Я. М. Б., не се явява, редовно призован. За него се явява в качеството на защитник майка му И. Б., изрично упълномощена от Я. Б. да го представлява пред Апелативен съд-Бургас по НДВ №1/2024 г.

Съдът докладва два броя доклади във връзка с призоваването на осъдения Я. Б., от които е видно, че същият не се намира в Затвор-С. и понастоящем не изтърпява наказание лишаване от свобода, не е задържан на друго основание в затвор или арест на територията на страната съгласно сведение от В.С.-деловодител при Затвор-С., както и, че по данни на И. Б.-майка на Я. Б., същата е уведомила за датата и часа на насроченото дело сина си Я. Б..

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, моля да се даде ход на делото. Видно от представеното от г-жа Б. пълномощно, същото е персонализирано от осъденото лице Я. Б. да го представлява именно по настоящото дело. Същият е редовно призован за днешното съдебно заседание и лично е подал искането за възобновяване по ВЧНД № 44/2023 г. по описа на

Ямболски окръжен съд. Ето защо считам, че ход на делото следва да бъде даден.

ЗАЩИТНИКЪТ И. Б.: Изрично заявявам, че синът ми е уведомен от мен за датата и часа на днешното съдебно заседание, за което представям и подписано от него пълномощно. Да се даде ход на делото.

Съдът, след като изслуша становищата на страните и като намери, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

Пристъпва към изслушване на съдебни прения.

ЗАЩИТНИКЪТ И. Б.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам подаденото искане за възобновяване по ВЧНД № 44/2023 г. по описа на Ямболски окръжен съд. Атакуваният пред Вас акт по реда на възобновяването № 53/06.06.2023 г., е влязъл в сила на 06.06.2023 г.

Моля да приемете, че искането за възобновяване е подадено в законоустановения срок. Същото е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Моля да приемете, че същото е основателно по смисъла на чл. 422, ал. 1, т. 5, вр. чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3, ал. 3 и ал. 5 НПК, по следните съображения: На първо място ще започна по отношение на погасителната давност и въвеждане в изпълнение на условната присъда. С определение по ЧНД № 465/2015 г., влязло в сила на 27.03.2015 г. се групират три наказателни дела, всички на СРС – НОХД № 9017/2012 г.; НОХД № 9861/2012 г. и НОХД № 11520/2012 г. При тази кумулация наказанията са групирани, определено е едно общо наказание в размер на една година лишаване от свобода и три години изпитателен срок. При кумулирането на въпросните наказателни дела и наказанията, няма определяне на нов срок, няма удължаване на така вече определения по отделните наказателни дела изпитателен срок. Групирането от своя страна не е свързано с постановяването на нова присъда, не е свързано с извършването на ново наказателно деяние и това да бъде повод за групиране на наказанията. При кумулацията на тези въпросни наказания, които служат

като основание на Районен съд-Ямбол за привеждане в изпълнение на условната присъда, при групиране на тези наказания, съдът не решава въпроси, които са свързани с чл. 301, ал.1 НПК. Тоест, в това производство по групиране и кумулация, съдът не се произнася относно извършено ли е деяние, дали деянието представлява престъпление, дали е извършено виновно и с умисъл, налице ли са основания за освобождаване от наказателна отговорност, дали да се освободи подсъдимият от изтърпяване на наказанието и какъв да бъде изпитателният срок при условно осъждане, т.е. при тази кумулация съдът не се произнася именно по тези въпроси. В тази връзка съдебната практика, включително и тази на ВКС показва и доказва, че при наличието на множество влезли в сила осъдителни присъди, по отношение на които са налице предпоставки за групиране на наложените наказания, съгласно чл. 25, ал. 1, вр. чл. 23, ал. 1 НК, на подсъдимия се определя едно общо най-тежко наказание, а когато по една или повече от присъдите лицето е било освободено от изтърпяване на наложеното наказание по реда на чл. 66 или чл. 69 НК, въпросът за изпълнение на общото наказание се решава при неговото определяне. Именно в производство по чл. 306 НПК, каквото е и настоящото, на съда не е предоставена възможността от законодателя да увеличава първоначално определения срок. По отделните осъждания и влезли в сила съдебни актове законодателят не предоставя на съда възможността да утежнява наказателноправните последици за осъдения, каквото в случая считам, че е налице. При това производство не се определя ново наказание, не се определя включително и нов срок по чл. 66 НК.

В случая, определеното на Я. Б. общо наказание от една година лишаване от свобода с определение по ЧНД № 465/2015 г., което е влязло в сила на 27.03.2015 г., са групирани наказанията по трите наказателни дела – всички на Районен съд-София, като има определено едно общо наказание без удължаване на изпитателен срок и без присъединяване на нова присъда. На Я. Б. не е наложено ново наказание, което да поражда нови правни последици, защото с него не решаваме въпроси по чл. 301 НПК. ВКС многократно се е произнасял, че правният ефект на условната присъда започва от деня на нейното произнасяне, от влизането ѝ в сила и трае до деня, в който е изтекъл изпитателният срок, т.е., при това групиране осъществено на 27.03.2015 г., ако той беше извършил престъпление в рамките на изпитателния срок, считам, че чл. 68 НК може да бъде приложен. В конкретния случай считам,

че е неприложим и изтекъл давностният срок в тази посока. В тази връзка, моля да приемете за сведение съдебен акт на ВКС – Решение № 470/17.02.2015 г.

Изпитателният срок по чл. 66, ал. 1 НК за наказанието от една година лишаване от свобода определен с присъда № 9861, това е присъдата в групата от наказателни дела, които се кумулират, е влязла в сила на 28.05.2012 г. Изпитателният срок по тази присъда е изтекъл на 28.05.2015 г., т.е. към датата на извършване на престъплението, на деянието на 03.09.2016 г., което е предмет на разглеждане на НОХД № 149/2017 г., и което приключва именно с определението за изпълнение на условната присъда, не е в срока, който е изпитателен и не е в рамките на тези три години. За всяко едно от делата включени в съвкупността, тригодишният изпитателен срок към датата на извършване на деянието реално е приключила, но дори и разгледани в съвкупност, като цяло при тяхното групиране, изпитателният срок, абсолютната изпълнителска давност изтича на 27.09.2022 г. Това е абсолютна давност за едно определено общо наказание, а в настоящия случай Районен съд-Ямбол не се произнася в хода на самото производство по привеждане в изпълнение на условната присъда, а делото е приключило през 2020 г. През 2022 г. това архивирано приключило с присъда № 4/08.01.2020 г. дело се отваря и към него се прибавя едно определение по чл. 306 НПК, което също считам, че в съдебната практика не е налице.

Считам, че абсолютната давност за определеното общо наказание е седем години и половина предвид разпоредбите на чл. 82 НК. Същата е изтекла на 27.09.2022 г. и производството по привеждане в изпълнение на условната присъда следва да бъде прекратено, тъй като за изпълнението на всяко, както казах от посочените в групата наказания, е изтекъл абсолютният давностен срок от седем години и половина считано от влизане в сила на присъдата така, както е изтекъл давностният срок и за групираните наказания по ЧНД № 465/2015 г. Само по себе си определението, с което са кумулирани наказанията, а именно ЧНД № 465/2015 г. и влязло в сила на 27.03.2015 г., е със сила на присъда, която е отложена и за нея отново тече давностен срок. В случая, с привеждане в изпълнение на условната присъда, Ямболски районен съд на практика удължава, без това да му е вменено от законодателя, определения изпитателен срок от три години и същият реално става шест

години за деяния, наказанията за които са влезли в сила през 2012 година – почти десет години преди произнасяне на Ямболски районен съд и изминали почти осем години след групирането. Предвид това считам, че производството по привеждане в изпълнение на това общо наказание-условна присъда, следва да бъде прекратено, тъй като е погасено по давност. Независимо от спиране и прекъсване на давността, правото на държавата да изпълни наказанието се погасява с изтичането на срок, надвишаващ с една втора предвидения в чл. 82, ал. 1 НК срок, именно абсолютна изпълнителска давност.

По отношение на искането за възобновяване считам, че са налице основанията посочени и изложени в искането за възобновяване и в уточнението направено след разпореждане на Апелативен съд-Бургас. В тази връзка считам, че са нарушени чл. 29, ал. 1 НПК, съгласно който не може да участва в състава на съда съдия или съдебен заседател, който е участвал по делото след възобновяване, какъвто е конкретният случай. По НОХД № 149/2017 г. е подадено искане за възобновяване, Апелативен съд-Бургас е върнал делото и по това дело се е произнесъл именно същият съдебен състав, който се произнася и с решение № 53/06.06.2023 г. по дело ВЧНД № 44/2023 г., независимо, че е поискан отвод на съда именно на това основание. Считам, че са нарушени освен чл. 29, ал. 1, т. 1 и чл. 29, ал. 2 НПК, т.е., презумпцията за предубеденост на процеса. В тази посока за предубеденост изхождам конкретно от предходното решение проведено в съдебно заседание в отсъствие на подсъдимия, в отсъствие на неговия защитник, които са представили болнични листи по делото, същите не са уважени независимо, че в болничния лист изрично е посочено „постелъчен режим, домашен, стаен режим“, предпоставка, която не предполага явяването на подсъдимия, което навежда на мисълта за предубеденост на съдебния състав.

По отношение на решение № 53/06.06.2023 г. считам, че съдът стъпва на определение, което е изготвено въз основа на протокол от съдебното заседание, като изрично е казано, че определението е произнесено в 13.20 часа – час преди насроченото съдебно заседание и в тази връзка за мен възниква въпросът, дали е законосъобразно и може ли един акт, който за да бъде законен сам по себе си, трябва да бъде произнесен в открито съдебно заседание с призоваване на страните, а същият видимо от приложения

протокол, се произнася преди насрочения час за съдебното заседание. Същият този протокол се приема от съдебния състав като протокол отговарящ на законовите изисквания за форма и съдържание установени в разпоредбата на чл. 129, ал. 1 и ал. 2 НПК и на основание чл. 131 НПК се приема като годно доказателствено средство, върху което е изготвено самото определение, потвърдено от висшата инстанция именно чрез обжалваното пред Вас определение № 53/06.06.2023 г.

Производството по чл. 68 НК каквото беше, протича в открито съдебно заседание и доколкото не е спорно, че това определение представлява съдебен акт по чл. 68 НК, а и съгласно разпоредбата на ал. 2 на чл. 306 НПК, същото се произнася в съдебно заседание, за да бъде законно такъв. В определението не открих да бъде коментиран въпросът по отношение на едно от наказанията, които влизат в тази съвкупност, а именно наказанието с наложена проба от 18 месеца и безвъзмезден труд две години по сто часа – НОХД № 9017/2012 г., дело което намира приложение в тази съвкупност при групирането и произнасяне с определение по ЧНД № 465/2015 г.

Във връзка с всичко изложено считам, че е изтекла погасителната давност, наказателното производство следва да бъде прекратено, както и да бъде уточнен въпросът, има ли валидно произнасяне на съдебен акт от 05.02.2022 г. по НОХД № 149/2017 г., защо не е образувано ново производство, а към архивирано вече дело се приобщава производството по чл. 306 НК, както и какво се случва с принципа на публичност с призоваване на страните и не следва ли да бъде определението в открито заседание оповестено.

Уважаеми апелативни съдии, предвид изложените факти и обстоятелства, във връзка с чл. 425, ал. 1, т. 2 НПК, моля да отмените въззивно решение № 53/06.06.2023 г. по ВЧНД № 44/2023 г. на Окръжен съд-Ямбол и прекратите наказателното производство като погасено по давност.

На второ място, при липса на основание за прилагане на чл. 425, ал. 1, т. 2 НПК, моля да приложите разпоредбата на чл. 425, ал. 1, т. 1 НПК, съгласно който да отмените решение № 53/06.06.2023 г. по реда на възобновяването и върнете ВЧНД № 44/2023 г. на Окръжен съд-Ямбол за ново разглеждане предвид разпоредбите на чл. 422, ал. 1, т. 5 НПК и измените съдебния акт при наличие на предпоставки за това в полза на осъдения.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, няма спор по допустимостта на направеното искане. Налице са законовите основания, за това считам, че искането подадено от надлежна страна-от осъденото лице, лично, в законоустановения срок, е допустимо за разглеждане пред настоящия съдебен състав.

Разгледано по същество, считам искането на осъдения Б. за неоснователно по основните два пункта наведени в искането за възобновяване. Ще започна отзад напред в сравнение с депозираното искане и изложението на майката на осъденото лице - г-жа Б..

По т. 1, както е структурирано направеното искане пред Вас, доводът за нарушено право на справедлив процес поради незаконен състав на Окръжен съд-Ямбол по делото и респективно поискано, но неуважено такова за отвод на съдебния състав. Считам това искане за неоснователно като основание за възобновяване на делото и това е така, т.к. по ВЧНД № 44/2023 г. на Ямболски окръжен съд, е налице произнасяне не по присъда или по решение на първа инстанция, а по определение на Районен съд-Ямбол на основание чл. 306, ал. 1, т. 3 НПК. В този смисъл считам, че не са налице претендираните от молителя основания по чл. 29, ал. 1 НПК за отвод на съдебния състав по ВЧНД № 44/2023 г. на Ямболски окръжен съд. В този смисъл и самият състав на Окръжен съд-Ямбол се е произнесъл като считам, че неговите аргументи са правилни и законосъобразни.

По т. 2 от направеното искане – след законосъобразно извършеното групиране на деветте влезли в законна сила осъдителни присъди и след като е съобразено, че престъплението по НОХД № 149/2017 г. по описа на Районен съд-Ямбол е извършено в изпитателния срок по ЧНД № 465/2015 г. по описа на Районен съд-София, правилно е съобразено, че последицата е привеждане в изпълнение на отложеното наказание лишаване от свобода в размер на една година. Правилно е определен и първоначалният режим за изтърпяване съгласно ЗИНЗС, а именно „общ“ на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от цитирания закон. С оглед разпоредбата на чл. 82, ал. 2, изречение последно НК, не е допуснато закононарушение като не е приложен претендираният институт на давността, тъй като давността в случая е започнала да тече, считано от датата на определението по чл. 68 НК на Районен съд-Ямбол, а именно 05.12.2022 г.

И не на последно място, правилно е съобразено и приспадането на

времето, през което осъденото лице е бил задържан от наказанието по НОХД № 149/2017 г. на Районен съд-Ямбол. Следователно считам, че за нарушения на процесуалните правила регулиращи оценъчната дейност на съда, не може да става въпрос.

При тези съображения, моля да оставите без уважение като неоснователно искането на осъдения Б. за възобновяване на наказателното производство по ВЧНД № 44/2023 г. по описа на Окръжен съд-Ямбол.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок, което ще бъде публикувано по съответния ред.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10.35 часа.

Председател: _____

Секретар: _____